

ρουφ

ρουφ κ. **ρουφ** ρουφ κ. **άλφα δύο (Α2) ρουφ, ο**, άκλ. ουσ. [συγκοπή της λ. ρουφιάνος], βλ. λ. [ρούφος](#)¹.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας